

[Aksel Larsen.]

foreløbig synes det burde se ud, og få de to lovforslag behandlet sammen. Derfor har vi fremsat vort eget lovforslag om ekstraordinær kontrol med priser og avancer. Og det er altså ikke tænkt som en blot og bar erstatning for en tidligere lov, men det er tænkt som en delvis ny og som en kraftigere lovgivning end den, vi hidtil har haft, og som en midlertidig lovgivning; der tales her netop om ekstraordinær kontrol.

Vi håber, til trods for at der er sagt mange og stærke ord imod vort lovforslag, at vi alligevel skal komme til at snakke ikke blot om dets udformning, men også om dets mening og hensigter og måden at praktisere det på, således at det helt eller delvis vil kunne blive accepteret, enten det så skal ske ved, at det vedtages selvstændigt, eller ved, at det helt eller delvis indgår i regeringens lovforslag.

Det må anses for givet, at regeringen er nået til den overbevisning, at priser og avancer er steget urimeligt og fortsat stiger urimeligt. Det blev understreget af socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. K. B. Andersen. Han har endda understreget det meget stærkt, og han er mødt frem med eksempler på, hvordan man tager urimelige avancer, og så synes jeg, jeg kan tillade mig at lade hele denne praktiske bevisførelse ligge, så meget mere som regeringen jo givet ikke ville være kommet med sit lovforslag, hvis den manglede materiale til belysning af prisstigningerne.

Nu har vi et par år diskuteret, om vi burde have en mere effektiv pris- og avance-lovgivning. Vi stillede forslag om noget sådant allerede i juni 1961, og den daværende handelsminister forklarede, at han ikke var helt sikker på, at der forekom urimelige prisstigninger; men nu ville han sætte en undersøgelse i gang, og hvis resultatet af den viste, at en urimelig forhøjelse af priser og avancer fandt sted, skulle der ske noget. Den pågældende undersøgelse var afsluttet i september 1961,

og den viste, at der fandt urimelige pris- og avanceforhøjelser sted. Vi ventede et initiativ fra regeringen; det kom ikke.

Vi rejste sagen igen i form af et spørgsmål til den nye, den nuværende højtærede handelsminister, og vi fik det svar af ham, at han fandt, at undersøgelsen havde været alt for lidt omfattende, alt for utilstrækkelig, og derfor var han slet ikke sikker på, at dens resultat var rigtigt. Det var naturligvis et mistillidsvotum til monopoltilsynet, til hans forgænger og til ministeriets embedsmænd, som han beskyldte for at have sat en undersøgelse i gang, der på forhånd var ufuldstændig. Men det var altså den højtærede handelsministers mening. Han sagde videre, at han ville sætte en ny og mere omfattende undersøgelse i gang, og hvis den, hvad han ikke forventede, skulle vise, at der skete urimelige pris- og avancestigninger, ville han komme med et lovforslag.

Jeg har ikke hørt noget om, hvad den omfattende nye undersøgelse har givet af resultater, men jeg må formode, at den har givet resultater, eftersom den højtærede minister nu kommer med sit lovforslag. Han henviser ikke til resultaterne af undersøgelsen, men han må jo have dem. Ganske vist siger han noget andet i fremsættelsestalen, nemlig at økonomisk balance forudsætter en større stabilitet i pris- og omkostningsniveauet, end det sidste par år har kunnet fremvise. Ja, det er jo så rigtigt, som det er sagt. Vi bør sørge for en større stabilitet i pris- og omkostningsniveauet, og som led i noget sådant må vi utvivlsomt have en skærpelse af pris- og avancekontrollen.

Det må dog bemærkes, at vi ville have haft en adskilligt større stabilitet i pris- og omkostningsniveauet, end vi nu har, hvis regeringen ikke var kommet med sit lovforslag om om sætningsskat, og hvis den ikke sammen med de to store oppositionspartier havde gennemført det såkaldte omsforlig med de mange prisforhøjelser, der fulgte i kølvandet på det, og derpå forliget om forhøjelse af